

de doklegod u njemu živi utjelovljena Riječ Božja.

Ova knjiga želi doviknuti današnjem čovjeku upravo tu nadu. H. Schlier je profesor za starokršćansku književnost na sveučilištu u Bonnu i jedan od vodećih današnjih egzegeta. On osluškuje u knjizi Božju Riječ i nad njom razmišlja, stavljajući kao motto Heideggerova misao — znak koliko je ova knjiga izrasla iz upita ljudske i kršćanske egzistencije — da »sve zavisi o nama da li se još hoćemo i možemo zamisliti«. U knjizi je sabrano 26 egzegetskih članaka i predavanja napisanih između 1955. i 1964. godine. Schlier obrađuje u njima najprije svojevrsnost i neuporedivost biblijske teologije u odnosu prema ostalim teološkim disciplinama. On želi zatim razmotriti jedinstvenost kršćanske egzistencije, istražiti pitanja Pavlove ili Ivanove teologije, podsjetiti na duboku ozbiljnost posljednjeg suda u Ivanovu Otkrivenju pokazati čovjeka u svjetlu novozavjetne teologije. Sve je to prožeto posebnom ozbiljnošću, egzistencijalnom angažiranošću i spremnosti za slušanje Riječi Božje.

Knjiga nije namijenjena samo teologozima nego i svima koji su spremni da ih u Novi zavjet uvede stručnjak za egzegezu i koji, razočarani ljudskom riječju, traže čvrsti temelj Božje Riječi.

T. I.

HEINRICH SCHLIER — FRANZ MUSSNER — FRIEDO RICKEN — BERNHARD WELTE, *Zur Frühgeschichte der Christologie, Quaestiones disputatae*, sv. 51, 118 stranica Verlag Herder, Freiburg im Breigau, cijena: 15 DM.

Ova je knjiga zajedničko djelo. Svaki od autora nastoji sa svojeg stanovišta svojim doprinosom pomoći boljem razumijevanju prvakršćanske kristologije od biblijskih tekstova do nastanka i razvitka kristoloških formula na Nicejskom saboru.

Heinrich Schlier i Franz Mussner obrađuju biblijske začetke kristologije. Friedo Ricken istražuje nastanak i povijest nicejske formule *homousios*, a Bernhard Welte, koji je ujedno uredio cijelu knjigu, u sintezi prikazuje povijest ranokršćanske kri-

stologije sve od biblijskih podataka do nicejskog sabora.

Ovim obradbama ranokršćanske kristologije učinjen je velik doprinos dogmatskoj teologiji koju treba uvihek iznova na temelju biblijskih podataka i ranokršćanske misli osmisljavati.

Knjiga je danas vrlo aktualna, jer obraduje pitanje koje nije samo *quaestio disputata* nego još uvek *quaestio disputanda*. Danas suvremenim čovjek teško razumije biblijske podatke koji do njega dolaze u roku tradicionalne dogmatike koju su mu namrli njegovi pređi. S obzirom na kristologiju, pitanja postavljaju ne samo teolozi nego i obični vjernici. Vjernici su danas postali zreliji i ne uzimaju sve pod »gotov groš«. Oni danas ne postavljaju pitanja samo o crkvenoj organizaciji nego i o dogmatskim, biblijskim i moralnim istinama. Vjernici slušaju danas u suvremenoj obnovljenoj liturgiji Riječ Božju mnogo više nego ranije. Pri tom čuju rečenice koje su im strane i koje ne mogu dovesti u sklad s onim što su čuli na vjeronomaku. Često se čuje pitanje da li je Isus Biblije doista Isus Crkve i naše dogme. Egzegeti i dogmatičari moraju danas surađivati i doprinijeti boljem razumijevanju podataka Biblije i dogmatske formulacije. Tu ništa ne znači biti napredan ili biti konzervativan, nego svatko mora biti stvaran i objektivan. Ova knjiga je stvarna i objektivna obradba ranokršćanskih podataka.

Budući da knjiga ima tako zamsno značenje za suvremenu teologiju, ne možemo a da je toplo ne preporučimo svim svećenicima koji razumiju njemački.

A. R.

WER IST IN GOTTES NAMEN DIESES JESUS? 25 razmatranja o Isusu Kristu. Izdao Harry A. A. Mourits, a predgovor njemačkom prijevodu napisao je Manfred Plate. Verlag Herder, Freiburg 1971. Cijena: 15 DM, 192 stranice.

Nema osobe u povijesti čovječanstva koja bi toliko zaokupila suvremenim svijet kao što je to osoba Isusa iz Nazareta. Osobito je u novije vrijeme porastao interes za osobu Isusa Krista i to u svim gotovo

sredinama i u najrazličitijim skupinama ljudi. Premda je mnogo knjiga i članaka o Isusu napisano, jedva će se ikada moći dati konačan odgovor na pitanje tko je to zapravo bio Isus iz Nazareta. U ovoj su knjizi pokušali ljudi raznih zvanja, struja i staleža (teolozi, bibličari, literati, novinari, dušobrižnici, jedan biskup, jedan sociolog i jedan rabin) proučiti Isusa Krista s najrazličitijih vidika. Konačno, mnogi od njih o Isusu daju svoje osobno svjedočanstvo. Osobito su izvrsni članci koje je napisao Guus van Hemert, glavni pisac holandskog katekizma, i članak o Isusu u životu velikih ljudi (pape Ivana XXIII., Martina Luthera Kinga i Edite Stein).

Ova su teološka razmišljanja i razgovori napisani vrlo lakim jezikom i namijenjeni su širem krugu čitalaca. Pružaju ne samo opširne informacije o osobi Isusa Krista na temelju biblijskih tekstova nego i svjedočanstva velikih ljudi koji su sami živjeli život Isusa Krista. S osobitim zanimanjem čitaju se prikazi Isusa u svremenoj literaturi (npr. članak o Isusu u romanu Braća Karamazovi). Ovu knjigu preporučamo i svećenicima i laicima.

A. R.

ZUKUNFT DER THEOLOGIE — THEOLOGIE DER ZUKUNFT. Skupno djelo sljedećih autora: O. Betz, J. Blank, A. Böhmer, J. Cardonnel, W. Dantine, W. Dirks, F. Haarsma i K. Lüthi, R. Panikkar, M. Schmaus, M. Schoof i D. A. Seeber. Stranica 224. Cijena DM 18. Verlag Herder, Freiburg im Breisgau.

Budućnost danas zaokuplja mnoge teologe. U teološkim časopisima pojavljuju se danas mnogi članci o budućnosti naprosto, a o budućnosti teologije i Crkve napose. Ta je često i predmet teoloških seminara i kongresa.

Ova je knjiga posvećena upravo temi budućnosti teologije kao i teologiji budućnosti. U njoj pokušavaju katolički i evangelički teolozi, njih dvanaest na broju, i novinari prikazati budućnosti teologije i Crkve i teologiju budućnosti. Pisci imaju u vidu sljedećih 15 godina. Nastoje biti konkretni. Ne gube se u futurologiji. Žele dati teologiji nove impulse

i postavljaju pitanja koja bi uskoro temeljito trebalo razraditi i na njih odgovoriti. Samo tada će se Crkva moći prilagoditi društvu i društvo u Crkvi naći zajednicu vjernika Isusovih.

R. Panikkar proučava fenomen budućnosti i opominje čitaoca da je ne pobožanstveni. Francuski dominikanac J. Cardonnel predbacuje teologiju da je bila odveć okrenuta prošlosti a trebala bi, ako hoće biti vjerna evanđelju, biti okrenuta budućnosti. Teologija ima samo onda budućnost »ako je kritiziramo i grubo s njom postupamo; inače je ona slična Lotovoj ženi«. Ona teologija koja se veže uz neki sustav nema budućnosti; budućnost pripada teologiji koja iznova postavlja sva pitanja i iznova na njih pokušava odgovarati u okviru svojeg vremena i svoje kulture. Anton Böhmer, urednik »Rheinischer Merkur«, promatra Crkvu i teologiju s političkog i društvenog stanovišta. On smatra da će budućnost biti podruštvenjena i poznanstvenjena. Sloboda će čovjekova sve više dolaziti u krizu. Budući da se Crkva bori za slobodu čovjeka, mora ona biti i politički aktivna da bi mogla ispuniti svoje poslanje. Urednik »Herder-Korrespondenza« D. A. Seeber razrađuje na kojem je to sada stadijum teologije, u opadanju ili u porastu. Pokazuje kako bi teologija u što skorije vrijeme morala pozitivno riješiti neka vrlo važna pitanja (Petrova služba, nepogrešivost, primat, svećenstvo, celibat, služba i službe u crkvenim zajednicama, pojam Crkve, jedinstvo, odnos vjere prema religiji i obratno). Njemački dogmatičar Michael Schmaus pokazuje u svom članku velike promjene koje će nastati u skorijoj budućnosti na području teološkog mišljenja. Kurt Lüthi, evangelički teolog, smatra budućnost teologije kao »kairologiju«, tj. kao znanost koja će odgovarati pitanjima koja im bude postavljala vrijeme u kojem ona bude živjela. Takva teologija mora imati učinkoviti i stvarni jezik i biti u službi zajednice. Lüthi pokazuje osobine takve kairološke teologije na primjerenoj obradbi pitanja tko je Bog. Nizozemski dominikanac Mark Schoof, asistent profesora Schellebeckxa u Nijmegenu, pokušava analizirati Crkvu i teologiju godine »1984«. Slično kao on, obrađuje budućnost Crkve